

॥ ३७ ॥ इतिशांति० मो० नै० भा० अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

एवंस्वस्थयनपूर्वकं कृष्णं ध्यायतः पुरुषस्यांतराविर्भूतः कृष्णोत्पन्नान्कामा
दीनयोगप्रतिपक्षान्नाशयतीति अंतर्भूमिविक्रीडनाख्ये स्मिन् अध्याये वराहाख्यायिकामुखेन प्रतिपाद्यते पितामहमहाप्राज्ञेत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पृथिवीबुद्धिवासः
नारूपबीजानां क्षेत्रभूतां दानवैः कामक्रोधाद्यैरभिसंस्तीर्णां सर्वतो व्याप्तां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वराहरूपिणं वरंचतदहश्चेति व्युत्पत्त्या श्रेष्ठक्रतुर्योगः तत्र रूपयितुं आविर्भवितुं शीलमस्यतं अहःश

मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्तिमांश्च गृहान् व्रजेत् ॥ ३७ ॥

इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० दिशास्वस्तिकं नाम अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥

युधिष्ठिर उवाच पितामहमहाप्राज्ञ युधिसत्यपराक्रम ॥ श्रोतुमिच्छामि कार्त्तुर्येन कृष्णमव्ययमीश्वरं ॥ १ ॥ यच्चास्य तेजः सुमहद्यच्च कर्मपुराकृतं ॥ तन्मे स
र्वयथा तत्त्वं ब्रूहि त्वं पुरुषर्षभ ॥ २ ॥ तिर्यग्योनिगतो रूपं कथं धारितवान् प्रभुः ॥ केन कार्यनि सर्गेण तमाख्याहि महाबल ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच पुराहं मृगयां
यातो मार्कण्डेयाश्रमे स्थितः ॥ तत्रापश्यं मुनिगणान्समासीनान्सहस्रशः ॥ ४ ॥ ततस्ते मधुपर्केण पूजां चक्रुरथो मयि ॥ प्रतिगृह्य च तां पूजां प्रत्यनंदमृषी नहं ॥
॥ ५ ॥ कथं षाकथिता तत्र कश्यपेन महर्षिणा ॥ मनः प्रल्हादिनीं दिव्यांतामिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ पुरा दानवमुख्याहिक्रोधलोभसमन्विताः ॥ बलेन मत्ताः शतशो
नरकाद्यामहासुराः ॥ ७ ॥ तथैव चान्ये बहवो दानवा युद्धदुर्मदाः ॥ न सहंते स्म देवानां समृद्धिं तामनुत्तमां ॥ ८ ॥ दानवैरर्घ्यमानास्तु देवा देवर्षयस्तथा ॥ न शर्मलेभि
रे राजन् विशमानास्ततस्ततः ॥ ९ ॥ पृथिवीमार्तरूपांते समपश्यन् दिवौकसः ॥ दानवैरभिसंस्तीर्णां घोररूपैर्महाबलैः ॥ १० ॥ भारतामिप्रलृष्टां च दुःखितां संनिम
ज्जतीं ॥ अथादितेयाः संत्रस्ता ब्रह्माणमिदमब्रुवन् ॥ ११ ॥ कथं शक्यामहे ब्रह्मन् दानवैरभिमर्दनं ॥ स्वयं भूस्तानुवाचेदं निस्तृष्टोत्रविधिर्मया ॥ १२ ॥ तेवरेणा
भिसंपन्ना बलेन च मदेन च ॥ नावबुध्यंति समूढा विष्णुमव्यक्तदर्शनं ॥ १३ ॥ वराहरूपिणं देवमधृष्यममरैरपि ॥ एष वेगेन गत्वा हियत्र ते दानवा धमाः ॥ १४ ॥
अंतर्भूमिगता घोरानिवसंति सहस्रशः ॥ शमयिष्यति तच्छ्रुत्वा जल्लपुः सुरसत्तमाः ॥ १५ ॥ ततो विष्णुर्महातेजा वाराहरूपमास्थितः ॥ अंतर्भूमिं संप्रविश्य जगा
मदिति जान्प्रति ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा च सहिताः सर्वे दैत्याः सत्त्वममानुषं ॥ प्रसत्य तरसा सर्वे संतस्थुः कालमोहिताः ॥ १७ ॥

वदस्य क्रतुवाचित्वं अन्हः स्वः क्रतावित्यादिषु दृष्टं दानवाः कामक्रोधादयः ॥ १४ ॥ अंतर्भूमिगताः देहस्थाः ॥ १५ ॥ विष्णुः सत्त्वं वाराहं यागात्मकं ॥ १६ ॥ सत्त्वं सत्त्वगुणं विष्णुं अमानुषं दिव्यं व्यवहिता
दिग्माह कत्वात् संतस्थुः नाशंगताः संपूर्वस्य तिष्ठतेः समाप्तिवाचित्वात् ॥ १७ ॥